

Isten hozott, politika

A punkkal az a baj, hogy minden hétköznapi embert a külsőségei ragadják meg, nem pedig valódi mondanivalója. Nos, vélhetően azért, mert a stílus megszűletésekor szó sem volt tyúk, vagy tojás el-sőbbségéről, kőkeményen zúztak a színpadon, s a biz-tosító tű sem elsősorban a nadrágot tar-totta.

Az idő azonban halad tovább, s ki gondolta volna, hogy Bara-nyában az első, zenéjével iga-zán politizáló banda a pécsi Hétköznapi Csalódások lesz? Mert elsősorban erről érde-mes szót ejteni a zenekar Is-ten hozott nálunk, Johnny! című CD-jét illetően. A zene ugyanis a műfajtól várható túltorzított gitárjáték monoton folyama, de a szövegből időnként kiemelkedik valami mélybe húzó „örvény”.

Johnny-ra, az I/vagy SFOR katonára, a nyugati beavatko-zás megtestesítőjére rohan ki a punkegyüttes, mintegy azo-nosítva a nyugati/amerikai akciófilmek gyilkológépei-vel. Persze mindezt ke-vésbé árnyal-tan közölve a hallgatósággal. És hogy meddig terjed az albumon a politikus szem-lélet és a társa-dalomkritika?

Nos, néhány sokatmondó cím a CD-ről: Béke van a Balká-non, Hannover. Van itt kis ri-port egy képviselői fogadó-óráról, vélemény a fociról és a reklámról, de összességében a lemez szellemiségére a legki-fejezőbb a Döntsd a tőkét! első négy sora: Kísértet járja be Európát/És erős bástya lesz újra Magyarország/De ez a szellem már nem az a szel-lem/Suhogó bankjegyek, jénki jellem.